

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- 1) kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-334/10 12.7.2012 antaman tuomion
- 2) kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 924/2009-1 12.5.2010 tekemän päätöksen
- 3) määräämään, että SMHV vastaa oikeudenkäyntikuluistaan unionin tuomioistuimessa, unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa, ja velvoittamaan SMHV:n korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut;

siinä tapauksessa, että Vermop Salmon GmbH osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana, unionin tuomioistuinta vaaditaan lisäksi

- 4) määräämään, että väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleisen tuomioistuimen 12.7.2012 antama tuomio on kumottava, koska unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon sen tutkinnan alaa, joka valituslautakunnan on toteutettava yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (1) 63 artiklan 1 kohdan ja 64 artiklan 1 kohdan mukaisessa valitusmenettelyssä.

Unionin yleinen tuomioistuin ei noudattanut SMHV:n eri elinten toiminnallisen jatkuvuuden periaatetta eikä ottanut huomioon sitä, etteivät nimenomaisesti esitetyt perusteetkaan voi vapauttaa valituslautakuntaa velvollisuudesta tutkia riidanalaisista päätöistä perusteellisesti tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen näkökulmasta.

Unionin yleinen tuomioistuin perusti päätöksensä viime kädessä siihen toteamukseen, että kysymys aiempien tavaramerkkien tosiasiallisesta käytöstä on erityinen ennakkokysymys, jota valituslautakunnan ei ole välttämättä tutkittava.

Unionin yleinen tuomioistuin ei siis katsonut, että tämä kysymys, johon sisältyy vaatimus tosiasiallisen käytön osoittamisesta, olisi osa väitemenettelyä ja sellaisena kuuluisi valituslautakunnan tutkinnan alaan.

Tämän lisäksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se teki oikeudellisen virheen soveltaessaan sekaantumisvaaran arviointiin liittyviä yleisiä periaatteita.

Eryteisesti arvioidessaan merkkien samankaltaisuutta unionin yleinen tuomioistuin tukeutui kokemussääntöön, jonka mukaan

sanojen alkuosilla on kuluttajalle suurempi merkitys kuin tavaramerkkien loppuosilla, osoittamatta sitä, soveltuuko tämä kokemussääntö nyt käsiteltävään asiaan.

Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään arvioinut riittävästi valittajan tosiseikkoja koskevia väitteitä, jotka liittyvät tavaroiden samankaltaisuuteen. Sen sijaan unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituslautakunnan toteamukset tarkistamatta niiden paikkansapitävyyttä.

(1) EUVL L 78, s. 1.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 26.9.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-27/12, Luigi Marcuccio v. unionin tuomioistuin, 3.7.2012 antamasta määräyksestä

(Asia C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (edustaja: avvocato G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2012 asiassa T-27/12 antama tuomio on kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta kumottava
- Pääasiallisesti: unionin tuomioistuin on velvoitettava korvaamaan valittajalle ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, ja valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- Toissijaisesti: asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi uudelleen pääasian.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisessa tuomiossa on selvä virhe, koska sitä ei ole millään tavoin perusteltu ja koska se on kohtuuton, epä johdonmukainen ja koska tosiseikkoja on vääristelty. Unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt pitäessään valittajan unionin tuomioistuimen julkisasiamiehelle lähettämiä muutamia kirjeitä SEUT 256 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuna pyyntönä tutkia asia uudelleen.